

qđ est cōmune in ōni stute morali.
Nū poeta. Est mod⁹ i reb⁹ sunt cer.
ti deniq; fines. Quos ultra citraq;
nescit cōsistere rectū. Qib⁹ adde mo.
dū mod⁹ est pulcherrima virt⁹.

Cōtra tēptacōes supbie et vane
glorie. Ca. 21.

Amuel. Nōne cū puulus eēs
in oculis tuis elegit te domi-
nus. et caput in israhel fāis es. Nūc
autem q̄ piecisti sermonez domini.
proiecit te dñs ne sis rex. Ezech. 28.
Tu cherub signaculū similitudinis
plen⁹ sapiēcia. pfectus decore in deli-
cijs paradisi dei fuisti. et posui te i mō.
te sancto dei in medio lapidum igni-
torum. Elevatum est cor tuum i de-
core tuo. perdidisti sapiēciam tuaz
et eieci te de monte sancto dei. et per-
didi te o cherub. et in terram proie-
ci te. Eccl. 10. 8. Initium omnis
peccati superbia. Aug⁹. Contra su-
perbie vicium maxime tota mili-
tat cristiana doctrina. Humilitas
hōies sanctis āgelis fīles facit. et su-
perbia ex angelis demones facit. Et
ut euidenter ostendam. ipsa est om-
nium peccatorum iniciū et finis. et
causa. quoniā nō solum est peccatū.
s; etiam nullum peccatum potuit ā-
potest aut poterit eē sine supbia. que
est inordinatus amor pprie excellē-
tie et puerse imitatur deum. Vel sic
Superbia est puerse celsitudis
appetitus. Iē. 17. Insidiatur bonis opib⁹
ut peant. Odit nāq; cum socijs eq̄li-
tatem sub illo. sed imponere vult so-
cijs dominaciōem suam pro illo. Ie-
roni⁹. Est quedam superbia bona
est quedam mala. De prima dicit

psa. 18. Donam te in superbiam seculi.
Et hec dedignatur subdi vicijs
De secunda dicitur psa. 28. De coro-
ne superbie. Et hec dedignatur sub-
di virtutibus. Est deniq; bona hu-
militas. et est mala humilitas. De
prima dicitur puer. 11. Vbi humi-
litas ibi sapiēcia. De secunda dicitur
Eccl. 12. Noli esse humilis in sa-
piēcia tua. ps. 89. Ne auertas ho-
minē in humilitatem. Pcia ad om-
nem virtutē est efficacissima. Secū-
da ad nullam virtutē phocere sinit.
Thōs. Vñ se humiliat. q̄ suū confide-
rans defectū tenet se in infimis sūm-
modū suum sicut abrahā. Male se
humiliat. qui honorē suum non in-
telligens compat se iūmetis insipie-
tibus et sit similis illis. Tendere nā-
q; in aliqua maiora ex ppriarum vi-
rium confidētia humilitati contrari-
atur. s; q̄ aliq; ex confidēcia dñi
auxilij in maiora tendat. hoc non ē
cōtra humilitatē. presertim cum ex
hoc aliquis magis apud deum ex-
altetur q̄ ei se magis per humilita-
tē subicit. Aug⁹. Aliud est leuare se
ad deum. aliud ē leuare se contē de-
um. et ut tertium addam. aliud est
absentare se a deo. Qui ante illum
se picit ab illo erigitur. Qui aduer-
sus illum se erigit et ab illo picitur.
Qui ab illo fugit ab illo derelinqui-
tur. Primū fecit dauid. fili⁹ pdig⁹.
et publicanus. Secūdum pharao
saul et sennacherib. Terciū fecit ca-
ym achas et iudas. Jacobi. 2. De
supbis resistit. humilibus autē dat
graciam Aug⁹. Supbia magis est
miseria. Cetera vicia in maleficijs

valent. sola superbia etiam in recte-
factis e timenda. Audeo dicere supbi
esse vtile cadere in aliqd aptu a ma-
nifestu pccm unde sibi displiceant: q
iam sibi placdo ceciderant. Salu-
bris sibi petrus displiceat quando
flevit: q sibi placuit quando psump-
sit. ps. Imple sa. eoru ig: et que no-
t. dne. In xpo et in ecclesia maxime
predicatur humilitas. In dyabolo
maxime pdicatur elatio. **Ambrosius.**
Quisquis cupit diuinitatis tenere
fastigia: humilitatis pma sectetur.
Quiaumq; vult fratrem preuenire
regnando: prius illum pueniat ob-
sequendo. Verum non indocta hu-
militas: sed que habeat sui modesti-
am et sciencia laudat. Scio humi-
liari: idest in quo loco. qua modera-
ne. quo fine. in quo officio. in quo mu-
nere. Resciuit phariseus humiliari:
ideo deiectus e. Grande est in oibus
tenere humilitatis mēsuras. Bona
humilitas: que nichil appetit totum
qd contempnit adipisci. **Greg.** Perit
oē qd agit si nō humilitate custodiat.
Nā qui sine humilitate virtutes cō-
gregat: ventu in puluere portat. **Au-
gustinus.** Non aliam tibi ad cape-
dam et obtinendam veritatis viā mu-
nias: q que munita est ab illo qui
gressuum nostroru tanq; deus vi-
dit infirmitatem. Ea aut prima est
humilitas: scda humilitas. tertia
humilitas: et quociens interroga-
res hoc dicerem. Excelsa est patria
humilis est via: ergo qui querit pa-
triam. non refusat viam. **Gregorius.**
Evidentissimu reprobtorum signum
supbia est. At contra. humilitas e.

lectorum. **Thōs.** Virtutes vere ifun-
dūt a deo. qui supbis resistit et hu-
milibus dat grām: et ideo humilitas
primū locum tenet inquantū scilicet
supbiam expellit cui deus resistit: et
pstat hominē subditum a aptum ad
fufcipiendū influxum diuine gracie
euacuādo inflatōnem supbie. Et fm
hoc dicit humilitas spiritalis edifi-
cij fundamentū. Est etiam dispositio
ad libtū accessum siue pfectū in spi-
ritualia et diuina bona. Et ideo xpc
pripue humilitatem nobis cōmēda-
uit: quia per hoc maxime remouet
impedimentū humane salutis. que
consistit in hoc q homo ad celestia
et spiritalia tendat: a quibus ho-
mo impeditur dum in terrenis mag-
nificari studet. Et ideo dñs ut impe-
dimentū salutis auferret: exteriorē
celitudinem contempnendam mon-
strauit p humilitatis exempla. Me-
rito ergo post vtutes theoloycales
et virtutes intellectuales que respi-
ciunt ipsam racōnem. a post iusticiā
presertim legalem. potior ceteris est
humilitas: que nichil aliud ē q que-
dam moderaō spiritus contra pas-
sionem spei: sicut mansuetudo cōtra
passionem ire. **Item quidam.** Inter
omēs virtutes humilitas ē securior: et
facilime practica bilis. Unde scī prēs
eā discipulis suis pmi pposuerunt:
scientes q qui eam practicare nesci-
erunt. ad alias minime adhuc pua-
luerūt. Ipsi etiam fortissime in eius
exercitijs se continuerunt diligentis-
sime qz: nec vnq; amplius doluerūt
q si quando ad alias virtutes sub-
limes practicandas traherent: scilicet

iusticie ul fortitudinis: cū suis oneri-
bus ammeris. In quib⁹ teste grego-
rio vir illi pām vitare possunt: qui
eciam sciūt quō se obseruare debue-
rūt. **Thōs** Nullus act⁹ est ita facili⁹
et delectabilis sicut actus caritatis.
Nec vlla virtus ita delectabiliter ope-
ratur sicut caritas: q̄ est omib⁹ per-
fectior et dīnior. **Sz** q̄ q̄ diu sum⁹
viatoēs impedimur multipliciter
a p̄fectione: et insufficiētes sum⁹ ad
singula sū aduertenda sū faciēda:
ideo exercitia hūilitatis sunt nobis
iam faciliora et securiora. **Si** autē
essem⁹ dīnino p̄fecti: non habēm⁹ ne-
cesse sic cōsiliari quid facili⁹ quid se-
curi⁹ aī. **vt** modo. **Vel** possum⁹ dicē.
q̄ in hūilitate caritas opatur q̄ om-
nib⁹ virtutib⁹ dat vitam et ordinē:
et sic non excluditur dīnino. **Jeroni⁹**
Humilitas sola est obseruatric au-
stosq; virtutum. **Et** nichil est q̄ nos
ita deo et hominibus gratos faciat:
q̄ si vite merito non magni sed hūi-
litate infirmi videamur et simus.
Humilitatem sequere: non que ostē-
ditur vel simulatur gestu aut frac-
ta voce verborum: sed que puro cor-
dis affectu exprimitur. **Aliud** enim
est virtutem habere: aliud virtutis
similitudinem. **Multo** illa deformi-
or est superbia: que sub quibusdam
humilitatis signis latet. **Nescio** em̄
quomodo turpiora sunt vicia. cum
virtutū specie celantur. **Thomas**
Humilitas attendit ad regulā: ra-
cōnis recte: scdm quam aliquis verā
existimacōnem de se habet. **Hanc**
autem regulam recte racōnis non
attendit superbia: s; de se maiora ex-

istimat q̄ sint: quod contingit ex ior-
dinato appetitu pprie excellencie. **In**
nocēci⁹. Omnis fecit viciosus dili-
git sibi simile: solus superbus offen-
dit elatum. **puer⁹**. **de aoterō**. **Inter**
superbos semp sunt iurgia. **Cāias**.
iii. **Simagoge** superbiorum non erit
sanctas. **Cāias**. **r**. **Quid** superbister-
ra et cinis. **Nich**. **sero**. **Humilia**
cō tua in medio tui. **Cāias**. **v**. **Per-**
didit de memoriaz sup̄biorum. **Itz**
ibidem. **Sedes** ducum sup̄biorum de-
struxit domin⁹: et fecit mites sedere
pro eis. **Alanus**. **heu** hominum vn-
de iste fastus ista superbia: cuius e-
rumnosa natiuitas. cuius vitam
laboriosa demolitur penaltas: cui⁹
penalitatē penaltior mortis conclu-
det necessitas: cui est momentum vi-
tae naufragium. mundus exilium:
cui vita aut abest aut spondet ab-
senciam: mors aut instat aut mi-
natur instanciam. **Cassi**. **Familia**
re est hominibus extolli: cum bene
de se cognouerunt estimari. **Augu-**
stin⁹. **Facile** est laudem non cupere
dum negatur: difficile est tamen ea
non delectari cum offertur. **fratres**
quales haberi volumus in laude ho-
minum: tales operibus esse studea-
m⁹. **Nec** ideo nos bonos estimem⁹
si boni predicamur: sed nos potius
nostro et non alieno iudicio discer-
namus. **Nemo** enim melius potest
scire quis scit: quā ipse qui sibi con-
sci⁹ est. **Idem**. **Qui** nūc domine lau-
datur vituperante te: tunc non li-
beratur iudicante te. **Gregori⁹**. **Ne**
immoderatis laudibus erigamur.
plerumq; **miro** rectoris vostri

moderamine eadem detractionibus
lacerari permittimur: ut cum nos ex
eleuat lingua detrahentis humiliet.
Et illa arbor alte radicata qua
si inter aduersantes ventos fixius
steterat: que dicebat: **P**er gloriam et
ignobilitatem: per infamiam et bo
niam famam: laus quippe sua iustos
dum cruciat purgat: iniquos dum
letificat reprobos monstrat. **Sene**
ca. Nunquam in solido stetit superba fe
licitas: et ingentium imparatorum
magna fastigia obliuione fragilita
tis humane collapsa sunt. **I**tem qui
dam. **S**uperbia destruit omnia si
comitetur. **I**nnocentius. **S**upbia tur
rim euertit: linguam confundit. p
strauit gotham: suspendit aman: in
terfecit micanorem: holoser nem de
collauit: peremit anethochum: pha
raonem submersit: et sennacherib
interemit: iuxta quod scriptum est.
Sedes ducum superborum destruxit deus:
et radices gentium superbarum arefecit.
Thome. Difficile est vitare superbia non propter
reuerentiam ipsius: sicut colligit in co
arpiencia: sed propter latenciam eius:
qua deprehensa per rationem tunc fa
cile euertitur: tum ex consideratione
proprie infirmitatis: tum ex conside
ratione diuine magnitudinis: tum
ex consideratione virium et rerum
viliu: ex quibus superbit. **S**iquidem
multi grauiter ceciderunt in aduer
sis: sed multo pluries et multo gra
uius in prosperis: eo quod quandoque sen
titur temptatio in aduersitate sed ra
ro in prosperitate. **V**erbi gratia. **C**um
aliquis increpatur: affligitur in cor
pore: molestat in rebus vel ami

des: sentitur temptatio siue motus im
paciencie indignacionis vel odij. **C**um
vero diligit laudat honorat: non sen
titur excollecia et iordinata metis
delectacio: nec attendit miser homo
quantum sibi placeat indebite: qui
alijs placere se credit. **E**t quanto
minus et rarius temptatio sentitur:
tanto minus et tanto difficilius temp
tationi resistitur. **Bernardus.** **S**uma
virtus moachi: humilitas est. **C**um te hui
liari videas: habeto illud signum bonum
omnino argumentum gratie propinquantis: sic da
uid cum a semet malediceret. **V**ides quia
humilitas iustificat nos: humilitas
dixi et non humiliatus: quanti humili
ant qui humiles non sunt. **A**lij cum
rancore humiliant: alij patienter:
alij libenter. **P**rimi rei sunt: sequen
tes innocij: ultimi iusti. **I**llius hu
militas qui grauiter peccauit: et si
amanda est: non tamen admiranda.
Sed si quis innocentiam retinet et
nichilominus humilitate iungit: non ne
is videtur germinum anime possidere
decore. **O** vox dei dauid: **V**ere hominem
suum cor dei: qui se vlciscendi potius quam ex
probrati succedendum putauit. **Q**uid
michi ait et vobis filij sarae? **N**ichil in
nobis deus preter sua dona coronat.
Basilis. **T**ria sunt que radicata nu
trunt humilitatem: scilicet assidui
tas subiectionis: consideracio proprie
fragilitatis: et consideracio rei melio
ris. **V**alerius. **H**umilitas in pau
pere grata est: in diuite gloriofa. **H**u
militas inter inimicos blanda: su
perbia vero inter amicos ingratum. **S**e
per humilitas blanda est et officiosa: in
amicicijs gratum: in contumelijs odiosa.

Non extollitur prosperis. non imū-
tatur aduersis. non extorquet ser-
uiciū. Non requirit vices adulanti-
um. nisi qui se nouit laudatōe idig-
num. **Cass.** Erutescant elati. Vbi
credunt locum habere superbiam. cū
celum et terram ab humilitate vi-
deant occupatam. Humilia enim ē-
spiciat de⁹ in celo et in terra. Per hu-
militatē membra xpi sciunt dyabo-
li vicisse supbiam. p hanc fideles su-
pra regna pficiunt. per hanc tirāni
ca supbia supatur. per hōc ineter-
num martires coronāt. Nec potest
dici pfectus. qui humilitate est pua-
t⁹. **Crisp.** Velle esse super ones vitu-
perabile est. sustinere autem altez
super se nimis est gloriosū. Qui hu-
milis est corde et indigniorē se alijs
arbitrat. nunq̄ desiderat superior
apparere. Primatus em̄ fugientes
se desiderat. desiderantem se horret.
Aug⁹. Difficile est ut nō sit supbus.
qui diues est. Colle supbiam. diuici-
e nō nocebunt. **Bernhard⁹.** Vis sa-
pere celsitudinē deitape p̄us humi-
litatē xpi. Sola est virtus humili-
tatis. lese caritatis repacio. Nulla
splēdidior gēma in om̄i p̄cipue orna-
tu sūmi pontificis. q̄ humilitatis.
Ipsa sola est que nō solet gloriari.
uon noui presumere. cōtendere non
consueuit. gratiam inuentura est i-
oculis sūme pietatis. Humilitas nō
cōtēdit iudicio. non prēdit iusti-
ciam qui vere humilis et semp quā-
tū in se est uult nesciri. p̄cens anime
sue ne putet esse quod non est. **Gre-
go⁹.** Viā eē potētibus solet et p̄ne
semp rebus affluentibus elatio so-

ciatur. q̄ et sepe honoris habūdā-
cia duriciam tumoris. **Thomas⁹.** Su-
pbia est periculosissimum peccatum.
q̄ ex ea oriri possunt om̄ia peccata.
Est em̄ inordinatus amor p̄rie ex-
cellencie. Excellencia autē potest i-
diuersis rebus inueniri. inq̄tum scz
ex ipsis occasio superbiēdi sumit.
Greg⁹. Alter intumescit auro. alter
eloquio. alter infamis et terrenis i-
bus. alter sūmis et celestibus atqz
virtutib⁹. Omnis ergo superbia eo
ipso in ymo iacet quo in alto se eri-
git. ut inde magis supposita cunctis
sit. unde cunctis appetit superesse.
Dum enim metuit ex desiderio suo vi-
lescere. vim etiam in voluntate sua
optat tolerare. **Aug⁹.** Multa pe-
rā sunt que nō sunt supbe. scz ex ig-
norātia vel infirmitate. **Thōs.** Ex-
terior effectus supbie est transgre-
di p̄cepta. Interior effect⁹ est cōp-
nere p̄cepta. P̄u⁹ i omni peccato
est. Secundus non s̄ in quibusdam.
Non em̄ semp peccatum fit extē cō-
temptu. Radix quippe cuncti mali a
regina omniū viciorum superbia ē.
de qua scriptura attestātē dicitur.
Iniciū oīs peccati supbia. Septem
principalia vicia de superbie virulē-
ta radice pferuntur. scz inanis glo-
ria. inuidia. ira. tristitia. auaricia.
ventris ingluuiēs. et luxuria. Qua-
tuor autē sunt species. quib⁹ om̄is tu-
mor arrigatiū demonstrat. Cum bo-
nū aut a semetips⁹ h̄re se estimat.
Aut si sibi datum de super credunt⁹
pro suis se accepisse meritis putant.
Aut certe cum iactant se habere
qđ non habent. Aut de spectis ceteris

singulariter videri appetunt habere
quod habent. **Aug⁹.** Quid pdest di
spargēdo paupibus dare et paupe
rem fieri: cū anima misera paupior
efficitur diuicias cōtēpnendo q̄ fue
rat gregando. **Item.** si is qui de ter
rena prius gloria superbiebat post
modum de sanctitate extollitur: ne
qua q̄ cor eius elacō deseruit: sed ad
eum consueta remēs ut cognosci ne
sciat vestem mutauit. Cum ergo la
tenter oritur: vigilanter absidatur:
ne puetu vigeat: ne vsu roborētur.
Jerom⁹. Supbia natione celestis
sublimiū appetit mētes: et q̄si ad p
rios reuolās ortus appetit gloriā
et puritatem. Bonū irrūpe festinat
que de gloria et puritate hoīnū et ā
gelorū erupit: ut quos inuenit p̄ciā
pes grē faciat cōsortes ruine. Quid
tam supbū: quid tam ingratū videri
p̄t q̄ aduersus eius viuē volūtate
a quo ipm viuere accepit: q̄ illius
p̄cepta despiciere qui ideo aliquid
impat ut causam habeat remune
randi. **Isidor⁹ de sūmo bono.** Omni
vitio deteriozem esse supbiā constat:
sed q̄ a sūmis p̄sonis et primis as
sumitur: seu q̄ de ope iusticie et vir
tutis ex orit minus culpa sentitur
Luxuria vero carnis ideo notabilis
oībus ē qm̄ satis p se turpis ē: a tū
dispensante deo supbia minor est.
Hugo. Supbia in celo nata ē: h̄ re
lut imemor qua via idē cecidit: illuc
postea redire nō potuit. **Bernard⁹.**
Supbia de supmis celestibus ad y
ma precipit: humilitas ab ymis
ad alta leuat. Angelus in celo ad
tartara corruit: homo in mundo ad

celū ascendit. Non ē piculū q̄ tūam
q̄ te humilies. Hoc cū quidā legisset:
ait dyabolus. **De libro isti q̄ vnq̄**
scriptus est. **Orig⁹.** Quid supbit ter
ra et cimis: ut homo arrogācia sub
leuetur. Oblitus q̄d erit: et q̄ fragi
li vasculo cōtineat: et quibz stercori
bus immersus sit: et q̄lia semp pur
gamenta de sua carne piciat. **Gre
gorius.** Supbtorū mens semp ē ad
irrogandas cōtumelias valida: ad
tolerādas infirmas: ad olediedū pig
ad la cescēdos alios ip̄tuna: ad ea
que facere debet et p̄ualet ignaua:
ad ea autē q̄ nec facere debet nec pre
ualet pata. Hoc in eo q̄d sponte nō
appetit nullis exhorta cōmibus agi
tur: ad hoc autē q̄d latenti desiderat
q̄rit ut cogat: q̄ dū metuit ex deside
rio suo vilescere: optat vim in sua
volūtate tolerare. **Bernard⁹.** Que
maior supbia: q̄ ut vnus hō toti cō
grega cōm iuditiū suū p̄ferat: tanq̄
ipse sol⁹ hēat spm̄ dei. **Itē.** magna su
pbia et delictū maximū ē: vti datis
tq̄ inatis: a in acceptis bñficijs glo
riā vsurpāe bñficij. **Itē.** videas ple
rosq̄ in ecclā de ignobilibus nobiles
de paupibz diuites fcs. subito intu
mescē: ip̄stine obliuisci abiectiōis. ge
nus quoq̄ suū erubescere: et infir
mos dedignari parentes: videas ho
mines p̄ciosos ad honoēs quos
q̄ ecclesiasticos et mox applaudere
scitāte: vestīū mutacione non mētū:
et dignos se estimare dignitate ad
quā ambigendo puemūt meitis nū
mī magis q̄ vite. **Thomas.** Sup
bus ignarus ē: q̄ neq̄ deo suū intel
lectum subicit: ut ab eo eternitatis

cognitiōne p̄cipiat. neq; eciā ab ho-
minib⁹ addiscē dignant. Et hec r̄spi-
ciunt veritatē speculatiuā. Verita-
tem eciā affāuam supbia directe im-
pediē: q̄ dum supbi delectātur in p-
pria excellēcia. excellēciam verita-
tis fastidiunt. puer. xi. Vbi humili-
tas ibi sapiēcia. Greg. Supbi & se-
creta q̄dam intelligēda p̄cipiunt.
et eorum dulcedinē expiri non p̄nt.
Et si nouerint quō sunt ignorāt q̄
modo sapiūt. Supbia vsq; in finē
repat seruos dei. Aug⁹. Hoc ē vlti-
mū redūtibus ad deum quod rece-
dētibus p̄mū fuit. vici; apostatare a
deo quod est iniciū supbie.

Cōtra tēptacōes ire inuidie ipa-
ciēcie indiçcōis & amaritudis. Ca. 22.

Ihesus xp̄s. Discite a me:
q̄ mitis sū et humilis cor-
de. Mat. 23. Erat moyses
vir mitissim⁹ sup oēs hoies qui mo-
rabantur in terra. ps. Diriget mā-
suetos in iudicio: docebit mites vias
suas. Item. In domino laudabitur
anima mea: audiant mansueti & le-
tentur. Item. Mansueti heredita-
bunt terram: et delectētur in multi-
pacis. Itē. ut saluos faceret oēs
mansuetos terre. Item. Suscipiēs
mansuetos dñs. Item. Exaltabit
mansuetos in salutem. psal. 11. Ar-
guet in equitate pro mansuetis ter-
re. Item. vi. Ad annunciandū man-
suetis misit me. Judith. 11. Humi-
lium & mansuetorum semp tibi pla-
uit deprecacō. Eccl. 10. Beneplacitū
est illi fides et mansuetudo. prover.
11. Mansuetis dabit graciā. Eccl.
11. De hijs qui perdidērunt sustinen

ciam: et dereliquerunt vias rectas:
et diuerterunt in vias prauas. Itē.
iii. fili in mansuetudine opa tua p-
fice: et super hominū gloriā dili-
geris. Item. x. fili in mansuetudinē
serua anima tuā: & da illi honorē
p̄m meritum suum. Item. x. Respō-
de pacifica in mansuetudine. Item.
v. Esto mansuetus ad audiendum
verbum dei ut intelligas: et cum sa-
piēcia proferas responsū verum.
p. thi. 11. Seruū dei nō optet litiga-
re: s; mansuetum eē ad oēs. Itē. vi.
Sectare māsuēdinē paciā. Itē. vi.
Eph. 2. In māsuēdinē cum paciā
supporatēs inuicē in caritate. Om-
nis amaritudo et ira et indignatio
et clamor et blasphemia tollatur a
vobis cum omni malicia. Estote au-
tem inuicē benigni misericordes. do-
nantes inuicē: sicut et deus in xi-
sto donauit vobis. Iaco. 1. Sit om-
nis homo velox ad audiendū tard⁹
autem ad loquēdū: et tardus ad
irā. Ira em̄ viri iusticiā dei nō ope-
ratur. Item. qd abicientes ōnem im-
mundiciā: et habūdanciā: malicie
in mansuetudine suscipite infirmū
bū: quod potest saluare animas ve-
stras. psa. 22. De qui p̄datis: nōne
ipse p̄datis? Et qui spernis: non-
ne et ipse sp̄neris? Cū consumaue-
ris de p̄daciōne. de p̄datis. Cū sati-
gatus deheris. p̄tēpnere. p̄tēpnere.
p̄. 20. Vir iracūdis puocat rixas:
et qui ad indignandū facit ē. erit
ad peccata proclinator. Eccl. 10. sexto
Verbum dulce multiplicat amicos:
et mitigat inimicos. Et lingua eu-
charis in bono homine habundabit.